

24.10.2012

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция 0332/2012, внесена от Ulrich Neef, с германско гражданство, относно прилагане на Директивата за гаранциите в Германия

1. Резюме на петицията

Вносителят на петицията твърди, че Германия не е приложила правилно в законодателство си Директивата за гаранциите (Директива 1999/44/ЕО относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции). Според него в германското законодателство в областта на гаранциите е въведена клауза за преместване на доказателствената тежест. Това означава, че купувач, който 6 месеца след покупката на даден продукт е открил дефект в него, трябва да докаже, че този дефект е съществувал още при закупуването на продукта. По-специално това означава, че откритите 6 месеца по-късно дефекти не се покриват от гаранцията. Освен това определението гласи, че купувачът няма право да замени дефектен продукт, преди да бъдат направени два неуспешни опита за отстраняване на дефекта. Вносителят счита, че пълният гаранционен срок от 24 месеца трябва да бъде валиден и за Германия, и моли за образуване на производство по установяване на неизпълнение на задължения, ако Германия не промени законодателството си. Освен това същият моли за по-дълги гаранционни срокове за определени продукти с дълъг живот, като например мебели, електрически уреди и т.н., какъвто, според него, е случаят в Обединеното кралство.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 4 юли 2012 г.. Комисията е приканена да предостави сведения (член 202, параграф 6 от правилника).

3. Отговор на Комисията, получен на 24 октомври 2012 г..

Член 5, параграф 3 от Директива 1999/44/ЕО предвижда, че "[o]свен ако не е

предвидено друго, всяка липса на съответствие, която бъде установена в срок от шест месеца след доставката на стоките, се счита за съществувала в момента на доставката, освен ако тази презумпция е несъвместима с естеството на стоките или естеството на несъответствието". Следователно, за дефекти, които са се проявили шест месеца след доставката, съгласно директивата тежестта на доказване, че те са съществували в момента на доставката, се носи от купувача. Германският транспониращ акт предвижда подобно правило и следователно в това отношение съответства на директивата.

Тъй като Директива 1999/44/ЕО се основава на минимална хармонизация държавите членки могат да предвидят по-дълги гаранционни срокове в своето национално законодателство. В Нидерландия и Финландия например гаранцията важи за целия период на експлоатация на стоките.

Заклучение

При положение, че германското национално право съответства на директивата по отношение на повдигнатия от вносителя проблем, не съществуват основания за образуване на производство по установяване на неизпълнение на задължения.